

“मीठे बच्चे- शरीर सहित जे जति देखिनमा आउँछ, यो सबै विनाश हुनु छ, तिमी आत्माहरूलाई अब घर फर्किनु छ त्यसैले पुरानो दुनियाँलाई भुलिदेऊ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू कुन शब्दमा सबैलाई बाबाको सन्देश सुनाउन सक्छौ ?

उत्तर:- सबैलाई सुनाऊ- बेहदका बाबा बेहदको वर्सा दिन आउनुभएको छ । अब हदको वर्साको समय पूरा भयो अर्थात् भक्ति पूरा भयो । अब रावण राज्य समाप्त हुन्छ । बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई रावण ५ विकारको जेलबाट छुटाउन । यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, यसमा तिमीले पुरुषार्थ गरेर दैवी गुणवाला बन्नु छ । केवल पुरुषोत्तम संगमयुगलाई बुझ्यौ भने पनि स्थिति श्रेष्ठ बन्न सक्छ ।

ओम् शान्ति । अहिले रूहानी बच्चाहरूले के गरिरहेका छन् ? अव्यभिचारी यादमा बसेका छन् । एउटा हुन्छ अव्यभिचारी याद, अर्को हुन्छ व्यभिचारी याद । अव्यभिचारी याद अथवा अव्यभिचारी भक्ति जब पहिला शुरू हुन्छ तब सबैले शिवको पूजा गर्छन् । उच्चभन्दा उच्च भगवान् उहाँ नै हुनुहुन्छ, उहाँ पिता पनि हुनुहुन्छ अनि शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । पढाउनुहुन्छ । के पढाउनुहुन्छ ? मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ । देवताबाट मनुष्य बन्नमा तिमी बच्चाहरूलाई ८४ जन्म लागेको छ र मनुष्यबाट देवता बन्नमा एक सेकेण्ड लाग्छ । यो त प्यारा बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी बाबाको यादमा बसेका छौं । उहाँ हाम्रो शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ । योग सिकाउनुहुन्छ- एकको यादमा रहनु । उहाँ स्वयम् भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू, हे मेरा प्यारा बच्चाहरू, देहको सबै सम्बन्धहरू छोड, अब फर्केर जानु छ । यो पुरानो दुनियाँ बदलिइरहेको छ । अब यहाँ रहनु छैन । पुरानो दुनियाँको विनाशको लागि नै यी बारूद आदि बनाइएका हुन् । प्राकृतिक प्रकोप (नेचुरल क्यालेमिटिज)ले पनि मदत गर्दछ । विनाश त हुनु नै छ अवश्य । तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ । यो आत्माले जान्दछ । अहिले हामी फर्केर गइरहेका छौं, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ यस पुरानो दुनियाँ, पुरानो देहलाई पनि छोड्नु छ । देहसहित जे जति यस दुनियाँमा देखिनमा आउँछ, यो सबै विनाश हुनु छ । शरीर पनि खत्तम हुनु छ । अब हामी आत्माहरूलाई घर फर्किनु छ । नफर्केसम्म नयाँ दुनियाँमा आउन सकिदैन । अहिले तिमी पुरुषोत्तम बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । पुरुषोत्तम हुन् यी देवताहरू । सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ निराकार बाबा । फेरि मनुष्य सृष्टिमा आयौ भने यसमा छान् उच्च देवताहरू । उनीहरू पनि मनुष्य हुन् तर दैवी गुणवाला । फेरि उनीहरू नै आसुरी गुणवाला बन्छन् । अब फेरि आसुरी गुणबाट दैवी गुणमा जानुपर्छ । सत्ययुगमा जानुपर्छ । कसलाई ? तिमी बच्चाहरूलाई । तिमी बच्चाहरू पढिरहेका छौ अरूलाई पनि पढाउँछौ । केवल बाबाकै परिचय दिनु छ । बेहदका बाबा बेहदको वर्सा दिन आउनुभएको छ । अब हदको वर्सा पूरा हुन्छ ।

बाबाले सम्भाउनुभएको छ- ५ विकार रूपी रावणको जेलमा सबै मनुष्यहरू छन् । सबैले दुःख नै पाउँछन् । सुक्खा रोट्टी मिल्छ । बाबा आउनुभएर सबैलाई रावणको जेलबाट छुटाएर सदा सुखी बनाउनुहुन्छ । बाबा सिवाय मनुष्यलाई देवता कसैले बनाउन सक्दैन । तिमी यहाँ बसेका छौ, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि । अहिले हो कलियुग । धेरै धर्महरू भएका छन् । तिमी बच्चाहरूलाई रचयिता र रचनाको परिचय स्वयम् बाबा बसेर दिनुहुन्छ । तिमी मात्र ईश्वर, परमात्मा भन्थ्यौ । तिमीलाई यो थाहा थिएन कि उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । उहाँलाई भनिन्छ सद्गुरु । अकालमूर्त पनि भनिन्छ । तिमीलाई आत्मा अनि जीव भनिन्छ । उहाँ अकालमूर्त यस शरीररूपी तख्तमा बस्नुभएको छ । उहाँले जन्म लिनुहुन्न । त्यसैले उहाँ अकालमूर्त बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ- मेरो आफ्नो रथ छैन, म तिमी बच्चाहरूलाई पावन कसरी बनाऊँ ! मलाई त रथ चाहियो नि । अकालमूर्तलाई पनि तख्त त चाहियो । अकाल तख्त मनुष्यहरूको हुन्छ, अरू कसैको हुँदैन । तिमी हरेकलाई तख्त चाहिन्छ । अकालमूर्त आत्मा यहाँ विराजमान छ । उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ महाकाल, उहाँ पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न । तिमी आत्माहरू पुनर्जन्ममा आउँछौ । म आउँछु कल्पको संगमयुगमा । भक्तिलाई रात, ज्ञानलाई दिन भनिन्छ । यो पक्का याद गर । मुख्य छन् नै

दुई कुरा— अल्फ र बे, बाबा र बादशाही । बाबा आएर बादशाही दिनुहुन्छ र बादशाहीको लागि पढाउनुहुन्छ । यसैले यसलाई पाठशाला पनि भनिन्छ । भगवानुवाच, भगवान् त हुनुहुन्छ निराकार । उहाँको पनि पार्ट हुनुपर्छ । उहाँ हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च भगवान्, उहाँलाई सबैले याद गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो कुनै मनुष्य छैन होला जसले भक्तिमार्गमा याद नगर्दो होस् । दिलदेखि नै सबैले पुकार्छन्— हे भगवान्, हे मुक्तिदाता (लिबरेटर), हे परमपिता (ओ गड फादर) किनकि उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूको पिता, अवश्य बेहदको सुख दिनुहुन्छ । हदको पिताले हदको सुख दिन्छन् । कसैलाई थाहा छैन । अब बाबा आउनुभएको छ, भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अरूको सङ्गत तोडेर म एक पितालाई याद गर । यो पनि बाबाले बताउनुभएको छ— तिमी देवी-देवताहरू नयाँ दुनियाँमा रहन्छौ । वहाँ त अपार सुख छ । त्यो सुखको अन्त्य पाउन सकिदैन । नयाँ घरमा सदैव सुख हुन्छ, पुरानोमा दुःख हुन्छ । तब त पिताले बच्चाहरूको लागि नयाँ घर बनाउँछन् । बच्चाहरूको बुद्धियोग नयाँ घरमा जान्छ । यो त भयो हदको कुरा । अहिले त बेहदको बाबाले नयाँ दुनियाँ बनाइरहनुभएको छ । पुरानो दुनियाँमा जे जति देख्दछौ त्यो कब्रिस्तान हुनु छ, अहिले परिस्तान (स्वर्ग) स्थापना भइरहेको छ । तिमी संगमयुगमा छौ । कलियुगतर्फ पनि देख्न सक्छौ, सत्ययुगतर्फ पनि देख्न सक्छौ । तिमी संगमयुगमा साक्षी भएर हेर्छौ । प्रदर्शनीमा अथवा म्युजियममा आए भने त्यहाँ पनि तिमीले संगममा खडा गरिदेऊ । यसतर्फ छ कलियुग, त्यस तर्फ छ सत्ययुग । हामी बीचमा छौ । बाबाले नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । जहाँ धेरै कम मनुष्य हुन्छन् । अरू कुनै पनि धर्मवाला आउँदैनन् । मात्र तिमी नै पहिला-पहिला आउँछौ । अहिले तिमी स्वर्गमा जाने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । पावन बन्नको लागि नै मलाई पुकारेका हो— हे बाबा, हामीलाई पावन बनाएर पावन दुनियाँमा लैजानुहोस् । यस्तो भन्दैनौ— शान्तिधाममा लैजानुहोस् । परमधामलाई भनिन्छ स्वीट होम । अब हामीलाई घर जानु छ, जसलाई मुक्तिधाम भनिन्छ, जसको लागि नै संन्यासी आदिले शिक्षा दिन्छन् । उनीहरूले सुखधामको ज्ञान दिन सक्दैनन् । उनीहरू हुन् निवृत्ति मार्गवाला । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— कुन-कुन धर्म कहिले-कहिले आउँछन् । मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षमा पहिलो-पहिलो जग तिम्रो छ । बिजलाई भनिन्छ वृक्षपति । बाबा भन्नुहुन्छ, म वृक्षपति माथि निवास गर्छु । जब वृक्ष एकदम जडसमान बन्छ, तब म आउँछु देवता धर्म स्थापना गर्न । बरको वृक्ष बडो आश्चर्यजनक छ । विना फेद सारा वृक्ष खडा छ । यस बेहदको वृक्षमा पनि आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै छैन । बाँकी सबै धर्म खडा छन् ।

तिमी मूलवतन निवासी थियौ । यहाँ पार्ट बजाउन आएका छौ । तिमी बच्चाहरू अलराउन्डर पार्ट बजाउनेवाला हो । त्यसैले ८४ जन्म हो सबै भन्दा बढी । फेरि सबै भन्दा कम एक जन्म । मनुष्यले फेरि भन्ने गर्छन् ८४ लाख जन्म । त्यो पनि कसको हुन्छ— यो पनि बुझ्न सक्दैनन् । बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— ८४ जन्म तिमीले लिन्छौ । पहिला-पहिला मसँग तिमी बिछोडिन्छौ । सत्ययुगी देवताहरू नै पहिला हुन्छन् । जब ती आत्माहरूले यहाँ पार्ट बजाउँछन् त्यतिखेर अरू सबै आत्माहरू कहाँ जान्छन् ? यो पनि तिमी जान्दछौ— बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा हुन्छन् । त्यसैले शान्तिधाम त अलग भयो नि । बाँकी दुनियाँ त यहीँ छ । पार्ट यहाँ बजाउँछन् । नयाँ दुनियाँमा सुखको पार्ट, पुरानो दुनियाँमा दुःखको पार्ट बजाउनुपर्छ । सुख र दुःखको यो खेल हो । त्यो हो रामराज्य । दुनियाँमा कुनै पनि मनुष्यले यो जान्दैनन् कि सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । न रचयितालाई, न रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्दछन् । ज्ञानका सागर एक बाबालाई नै भनिन्छ । रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान कुनै शास्त्रमा छैन । म तिमीलाई सुनाउँछु । फेरि यो प्रायः लोप हुन जान्छ । सत्ययुगमा यो रहँदैन । भारतको प्राचीन सहज राजयोगको नै गायन छ । गीतामा पनि राजयोग नाम आउँछ । बाबा तिमीलाई राजयोग सिकाएर राजाईको वर्सा दिनुहुन्छ । बाँकी रचनाबाट वर्सा मिल्न सक्दैन । वर्सा मिल्छ नै रचयिता बाबाबाट । हरेक मनुष्य रचयिता हो, बच्चालाई रच्दछ । उनीहरू हुन् हदका ब्रह्मा, यिनी हुन् बेहदको ब्रह्मा । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार आत्माहरूको पिता, वहाँ लौकिक पिता, यिनी फेरि हुन् प्रजापिता । प्रजापिता कहिले हुनुपर्छ ? के सत्ययुगमा ? होइन । पुरुषोत्तम संगमयुगमा हुनुपर्छ । मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन— सत्ययुग कहिले हुन्छ ? उनीहरूले त सत्ययुग, कलियुग आदिलाई

२०७१ जेष्ठ ३० शुक्रबार १३-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
लाखौ वर्ष भनिदिएका छन् । बाबा सम्भाउनुहुन्छ १२५० वर्षको एक युग हुन्छ । ८४ जन्मको पनि हिसाब
चाहियो नि । सिँढीको पनि त हिसाब चाहियो— हामी कसरी उत्रन्छौं । पहिला-पहिला फाउन्डेशनमा छन् देवी-
देवताहरू । उनीहरू पछि फेरि आउँछन् इस्लामी, बौद्धी । बाबाले वृक्षको रहस्य पनि बताउनुभएको छ । बाबा
सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन । तिमीलाई भन्नेछन्— यो चित्र आदि कसरी बनाउनुभयो ? कसले सिकायो ?
भन, बाबाले हामीलाई ध्यानमा देखाउनुभयो, फेरि हामी यहाँ बनाउँछौं । फेरि त्यसलाई बाबा नै यस रथमा
आएर सुधार्नुहुन्छ— यसरी-यसरी बनाऊ भनेर । स्वयम्ले नै सुधार्नुहुन्छ ।

कृष्णलाई श्याम-सुन्दर भन्छन्, तर किन भनिन्छ भनेर मनुष्यले त बुझ्न सक्दैनन् । यिनी वैकुण्ठका
मालिक थिए त्यतिखेर गोरा थिए फेरि गाउँको छोरा कालो (सांवरा) बने, यसैले उनलाई नै श्याम-सुन्दर
भन्दछन् । यिनै पहिला आउँछन् । तत् त्वम् । यी लक्ष्मी-नारायणको राजाई चल्दछ । आदि सनातन देवी-देवता
धर्मको स्थापना कसले गर्छ ? यो पनि कसैलाई थाहा छैन । भारतलाई पनि बिसिँएर हिन्दुस्तानको वासिन्दा
हिन्दु भनिदिन्छन् । म भारतमा नै आउँछु । भारत खण्डमा देवताहरूको राज्य थियो जुन अब प्रायः लोप
भएको छ । म आउँछु पुनः स्थापना गर्न । पहिला-पहिला छ नै आदि सनातन देवी देवता धर्म । यो वृक्षको
वृद्धि भइरहन्छ । नयाँ-नयाँ पातहरू, मठ-पन्थ पछाडि आउँछन् । त्यसैले तिनीहरूको पनि शोभा हुन्छ । फेरि
अन्त्यमा जब सारा वृक्ष जर्जर अवस्थामा पुग्छ, अनि फेरि म आउँछु । यदा यदा हि... । आत्माले आफूलाई पनि
जान्दैन भने पितालाई पनि जान्दैन । आफूलाई पनि गाली दिन्छन्, पितालाई पनि र देवताहरूलाई पनि गाली
दिइरहन्छन् । तमोप्रधान, बेसमझ बनेपछि म आउँछु । पतित दुनियाँमा नै आउनुपर्छ । तिमी मनुष्यहरूलाई
जीवनदान दिन्छौ अर्थात् मनुष्यबाट देवता बनाउँछौ । सबै दुःखहरूबाट दूर गरिदिन्छौ, त्यो पनि आधाकल्पको
लागि । गायन पनि त छ वन्दे मातरम् । कुन चाहिँ माताहरू, जसको वन्दना गर्छन् ? तिमी माताहरू हो, सारा
सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउँछौ । छन त पुरुषहरू पनि छन्, तर बहुमत माताहरूको छ त्यसैले बाबा माताहरूको
महिमा गर्नुहुन्छ । बाबा आउनुभएर तिमीलाई यति महिमा लायक बनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी
बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अपार सुखको दुनियाँमा जानको लागि संगममा खडा हुनु छ । साक्षी भएर सबै थोक देख्दा-देख्दै
बुद्धियोग नयाँ दुनियाँमा लगाउनु छ । बुद्धिमा रहोस्— अहिले हामी फर्केर घर फर्किइरहेका छौं ।
- २) सबैलाई जीवनदान दिनु छ, मनुष्यबाट देवता बनाउने सेवा गर्नु छ । बेहदका बाबासँग पढेर
अरूलाई पढाउनु छ । दैवी गुण धारण गर्नु र गराउनु छ ।

वरदानः— निश्चित विजयको नशामा रहेर बाबाको पद्मगुणा मदत प्राप्त गर्नेवाला मायाजित भव

बाबाको पद्मगुणा मदतको पात्र बच्चाले मायाको आक्रमणलाई चुनौती दिन्छन्— तिम्रो काम हो
आउनु र हाम्रो काम हो विजय प्राप्त गर्नु । उनीहरूले मायाको सिंह रूपलाई कमिला सम्भन्धन्
किनकि जान्दछन्— यो मायाको राज्य अब समाप्त हुनु छ, हामी अनेक पटकका विजयी
आत्माहरूको विजय शतप्रतिशत निश्चित छ । यो निश्चितताको नशाले बाबाको पद्मगुणा
मदतको अधिकार प्राप्त गराउँछ । यस नशाद्वारा सहजै मायाजित बन्दछौ ।

स्लोगनः— संकल्प शक्तिलाई जम्मा गरेर स्वयम् प्रति वा विश्वप्रति यसको प्रयोग गर ।